

NARODNE NOVINE

SLUŽBENI LIST REPUBLIKE HRVATSKE

GODIŠTE CLXXXVI, BROJ 96, ZAGREB, 14. KOLOVOZA 2024. ISSN 0027-7932

S A D R Ź A J

STRANICA

1741 Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-A-7064/2022 od 29. svibnja 2024.	1
1742 Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-A-2579/2022 od 20. lipnja 2024.	4
1743 Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usoz-108/2021-10 od 15. srpnja 2024.	6

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1741

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bačić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenulo trgovačko društvo BFT – ADRIA d. o. o., sa sjedištem u Dražicama, koje zastupa Vladimir Margan, odvjetnik u Rijeci, na sjednici održanoj 29. svibnja 2024. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Županijski sud u Dubrovniku dužan je donijeti odluku u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod brojem Gž Ovr-89/2024 u najkraćem mogućem roku, ne duljem od šest mjeseci računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositelju ustavne tužbe BFT – ADRIA d. o. o., Dražice, Obrovac 39, određuje se primjerena naknada zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 600,00 eura.

IV. Naknada iz točke III. ove izreke isplaćuje se iz Državnog proračuna u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Trgovačko društvo BFT – ADRIA d. o. o., sa sjedištem u Dražicama (u daljnjem tekstu: podnositelj), koje zastupa Vladimir Margan, odvjetnik u Rijeci, podnijelo je 6. prosinca 2022. ustavnu tužbu smatrajući da mu je trajanjem ovršnog postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Čakovcu pod brojem Ovr-35/2022 (ranije broj: Ovr-1381/2017) povrijeđeno pravo na suđenje u razumnom roku, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu, pribavljen je spis Općinskog suda u Čakovcu (u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) broj: Ovr-35/2022 (ranije broj: Ovr-1381/17) te uvid u aplikaciju e-predmet.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Podnositelj, kao ovrhovoditelj u ovršnom postupku, podnio je 25. kolovoza 2017. Općinskom sudu u Varaždinu, na temelju ovršne isprave (presude Trgovačkog suda u Varaždinu broj: Povrv-372/16-12 od 30. lipnja 2017.) prijedlog za određivanje ovrhe na pokretninama – motornim vozilima ovršenika.

Općinski sud u Varaždinu se rješenjem broj: Ovr-857/17-2 od 1. rujna 2017. oglasio mjesno nenadležnim te je po pravomoćnosti tog rješenja (rješenje pravomoćno 27. rujna 2017.) dopisom od 19. listopada 2017. dostavio spis prvostupanjskom sudu, kao mjesno nadležnom, na daljnje postupanje.

Prvostupanjski sud je 25. listopada 2017. donio rješenje o ovrsi broj: Ovr-1381/17, zaključkom pozvao podnositelja na uplatu sudskih pristojbi te dopisima pozvao nadležnu policijsku upravu i Financijsku agenciju Čakovec na provedbu zabilježbe ovrhe u odgovarajućoj evidenciji i upisniku.

Financijska agencija Čakovec 31. listopada 2017. obavještava prvostupanjski sud o provedbi zabilježbe ovrhe. Dopisom od 7. studenoga 2017. policijska uprava obavještava prvostupanjski sud o provedbi zabilježbi ovrhe na motornim vozilima.

Podneskom od 7. studenoga 2017. podnositelj dostavlja dokaz o plaćenim sudskim pristojbama te predlaže zakazivanje ročišta radi pljenidbe ovršenikovih vozila.

Zaključkom od 1. prosinca 2017. prvostupanjski sud poziva ovršenika na predaju vozila, pod prijeljnom prisilnog oduzimanja.

Podneskom od 27. prosinca 2017. podnositelj specificira koje radnje predlaže radi oduzimanja vozila od ovršenika.

Podneskom od 31. kolovoza 2018. podnositelj obavještava sud da je nad ovršenikom otvoren stečajni postupak.

Prvostupanjski sud rješenjem broj: Ovr-1381/17-12 od 5. veljače 2018. utvrđuje prekid postupka zbog nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka nad ovršenikom te određuje da će se postupak nastaviti kada stečajni upravitelj preuzme postupak ili ga sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učini.

Podneskom od 2. ožujka 2018. podnositelj predlaže pozvati stečajnu upraviteljicu ovršenika da preuzme postupak te, potom, nastavak ovršnog postupka.

Dopisom od 10. veljače 2020. Trgovački sud u Varaždinu, zbog potrebe vođenja parničnog postupka pred tim sudom, poziva prvostupanjski sud da dostavi ovršni spis radi uvida u isti.

Dopisom od 13. veljače 2020. prvostupanjski sud dostavlja predmetni ovršni spis na uvid Trgovačkom sudu u Varaždinu.

Podneskom od 8. siječnja 2021. podnositelj poziva prvostupanjski sud da postupi po njegovom podnesku od 2. ožujka 2018. te poziva stečajnu upraviteljicu na preuzimanje postupka i da nastavi ovršni postupak.

Podneskom od 17. prosinca 2021. podnositelj poziva prvostupanjski sud da postupi sukladno njegovim podnescima od 2. ožujka 2018. i od 8. siječnja 2021.

Dopisom od 22. prosinca 2021. prvostupanjski sud poziva Trgovački sud u Varaždinu na povrat ovršnog spisa.

Dopisom od 28. prosinca 2021. Trgovački sud u Varaždinu vraća ovršni spis prvostupanjskom sudu.

Dopisom od 7. siječnja 2022. prvostupanjski sud poziva Trgovački sud u Varaždinu na dostavu obavijesti da li postoji pravni slijednik ovršenika (s obzirom na provedbu stečajnog postupka nad ovršenikom).

Dopisom od 28. siječnja 2022. Trgovački sud u Varaždinu obavještava prvostupanjski sud da je pravomoćnim rješenjem od 26. studenoga 2021. ovršenik, nakon zaključenog stečajnog postupka nad njim, brisan kao subjekt iz sudskog registra te da daljnjih upisa nakon izvršenog brisanja nije bilo, kao i da nije izvršen upis osnivanja stečajne mase.

Prvostupanjski sud 7. travnja 2022. donosi rješenje broj: Ovr-35/22-2 (Ovr-381/17) kojim nastavlja prekinuti ovršni postupak te obustavlja ovrhu na motornim vozilima i ukida provedene ovršne radnje zbog nemogućnosti daljnje provedbe ovrhe (nepostojanja ovršenika kao subjekta).

Podnositelj 10. svibnja 2022. podnosi žalbu protiv rješenja suda od 7. travnja 2022.

Uz dopis od 20. svibnja 2022. prvostupanjski sud dostavlja ovršni spis Županijskom sudu u Dubrovniku (kao drugostupanjskom sudu) radi donošenja odluke povodom žalbe podnositelja.

Podnositelj podnosi zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku 24. lipnja 2022.

Županijski sud u Dubrovniku donosi rješenje broj: Gž Ovr-200/2022-3 od 20. srpnja 2022. kojim ukida rješenje prvostupanjskog suda od 7. travnja 2022. te vraća predmet na ponovni postupak.

Rješenjem predsjednika Županijskog suda u Dubrovniku broj: Su-Gzp I-7/2022-3 od 25. srpnja 2022. odbijen je zahtjev podnositelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Zaključkom od 3. listopada 2022. prvostupanjski sud poziva ovrhovoditelja da se u roku od 30 dana izjasni koje daljnje ovršne radnje predlaže u ovršnom predmetu.

Rješenjem predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-Gžzp I-15/2022-3 od 10. listopada 2022. odbijena je žalba podnositelja protiv rješenja predsjednika Županijskog suda u Dubrovniku broj: Su-Gzp I-7/2022-3 od 25. srpnja 2022. kojim je odbijen zahtjev podnositelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Podnositelj 21. studenoga 2022. podnosi prijedlog radi promjene sredstva i predmeta ovrhe, s prijedlogom određivanja ovrhe na računima ovršenika.

Zaključkom od 28. prosinca 2022. prvostupanjski sud poziva podnositelja da postupi po zaključku suda od 1. prosinca 2017., odnosno da predloži vrijeme, mjesto i način provedbe ovrhe na motornim vozilima ovršenika, s obzirom da ne postoji zakonski uvjeti za predloženu promjenu sredstva i predmeta ovrhe.

Podneskom od 26. siječnja 2023. podnositelj predlaže donošenje rješenja o ovrsi na računima ovršenika, a ako sud smatra da se ovrha treba provesti na vozilima, dostavlja adresu na kojoj se nalaze vozila.

Zaključkom od 8. veljače 2023. prvostupanjski sud obavještava ovrhovoditelja o mjestu i vremenu uređivanja (zakazanog za 28. veljače 2023.) radi zapljene, oduzimanja, otpremanja i predaje na čuvanje osobnih vozila ovršenika te poziva podnositelja da uplati predujam za troškove uređivanja najkasnije 3 dana prije njegovog održavanja.

Prvostupanjski sud rješenjem broj: Ovr-35/22-12 od 19. siječnja 2024. obustavlja ovrhu na motornim vozilima te ukida sve provedene ovršne radnje zbog neuplate predujma te, zbog neispunjenja zakonskih uvjeta, odbija prijedlog za promjenu predmeta i sredstva ovrhe.

Podnositelj je protiv rješenja prvostupanjskog suda od 19. siječnja 2024. (rješenja o obustavi ovrhe) podnio žalbu 11. svibnja 2022. te je prvostupanjski sud (uz dopis od 22. travnja 2024.) otpremio 26.

travnja 2022. spis Županijskom sudu u Dubrovniku, kao drugostupanjnskom sudu, radi odlučivanja o žalbi podnositelja.

U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi podnositelja ovršni postupak je još uvijek u tijeku te se, povodom žalbe podnositelja, vodi pred Županijskim sudom u Dubrovniku pod brojem: Gž Ovr-89/2024.

III. MJERODAVNO PRAVO

4. U rješenju broj: U-III-Vs-3669/2006 i dr. od 2. ožujka 2010. (»Narodne novine« broj 34/10.) Ustavni sud opisao je razvoj pravne zaštite ustavnog prava na suđenje u razumnom roku od trenutka njegovog uvođenja u hrvatski pravni sustav, stupanjem na snagu Promjene Ustava Republike Hrvatske 9. studenoga 2000. (»Narodne novine« broj 113/00.), do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 153/09.).

U rješenju broj: U-III-A-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) Ustavni sud opisao je i daljnji razvoj tog mehanizma pravne zaštite sve do 14. ožujka 2013. kada je stupio na snagu Zakon o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13.; u daljnjem tekstu: ZoSud/13).

4.1. Pregled pravnih sredstava za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku od 2002. do 2013. godine (stupanja na snagu ZoSud-a/13) Ustavni sud dao je u odluci broj: U-III-A-1031/2014 od 27. travnja 2016. (»Narodne novine« broj 50/16.). Pravna sredstva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku izmijenjena su Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 36/24.).

IV. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE

5. Sukladno stajalištu Ustavnog suda iz rješenja broj: U-III-A-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) jedna od pretpostavki za dopuštenost ustavne tužbe podnesene na temelju članka 63. Ustavnog zakona zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku jest ta da je podnositelj prethodno koristio dopušteno pravno sredstvo protiv nerazumne duljine postupka.

5.1. Budući da je u trenutku podnošenja ustavne tužbe podnositelj koristio pravno sredstvo koje mu je bilo na raspolaganju (vidi točku 3. obrazloženja odluke), Ustavni sud utvrđuje da je ustavna tužba u konkretnom slučaju dopuštena te će razmotriti njezinu osnovanost.

V. OSNOVANOST USTAVNE TUŽBE

6. Ustavni sud ponavlja da se razumnošću duljine postupka uvijek mogu procjenjivati u svjetlu okolnosti konkretnog slučaja prema sljedećim kriterijima: složenosti predmeta, ponašanju podnositelja i mjerodavnih tijela te važnosti predmeta postupka za podnositelja.

U konkretnom slučaju Ustavni sud razmatra postupanje nadležnih sudova i podnositelja (razmatrano razdoblje) od 25. listopada 2017., kada je doneseno rješenje o ovrsi, do dana donošenja ove odluke (29. svibnja 2024.).

1) Duljina sudskog postupka

7. Predmetni ovršni postupak pokrenuo je podnositelj prijedlogom za ovrhu 25. kolovoza 2017. U trenutku odlučivanja o ovoj ustavnoj tužbi ovršni postupak je u tijeku pred drugostupanjnskim sudom u povodu žalbe podnositelja. Također, postupak je bio i u prekidu, i to od 5. veljače 2018. do 7. travnja 2022.

Ustavni sud utvrđuje da ovršni postupak u razmatranom razdoblju od 25. listopada 2017. do 29. svibnja 2024. traje šest godina,

sedam (7) mjeseci i četiri (4) dana, s time da je u tom razdoblju bio u prekidu četiri (4) godine, dva (2) mjeseca i dva (2) dana.

2) Složenost sudskog predmeta

8. Ustavni sud ocjenjuje da se u konkretnom slučaju ne radi o složenom postupku.

3) Postupanje nadležnih sudova

9. Postupak se u razmatranom razdoblju vodio pred prvostupanjnskim i drugostupanjnskim sudom te je u trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi postupak u tijeku povodom žalbe (drugi puta) pred drugostupanjnskim sudom.

U ovršnom postupku sud je od donošenja rješenja o ovrsi na motornim vozilima ovršenika od 25. listopada 2017. proveo ovršnu radnju zabilježbe ovrhe na motornim vozilima. Budući da je nad ovršenikom otvoren stečajni postupak, prvostupanjnski sud nije provodio daljnje ovršne radnje već je 5. veljače 2018. donio rješenje o prekidu postupka zbog nastupanja pravnih posljedica stečajnog postupka nad ovršenikom te je postupak bio u prekidu do 7. travnja 2022.

Uzimajući u obzir duljinu trajanja ovršnog postupka od šest godina i da postupak nije pravomoćno okončan, Ustavni sud ocjenjuje da sudovi nisu postupali učinkovito, posebno imajući u vidu da se radi o ovršnom postupku koji je hitan.

4) Ponašanje podnositelja ustavne tužbe

10. Ustavni sud utvrđuje da podnositelj u razmatranom razdoblju nije pridonio duljini trajanja parničnog postupka.

VI. OCJENA USTAVNOG SUDA

11. Ustavni sud utvrđuje da ovršni postupak u razmatranom razdoblju traje šest godina i još uvijek nije okončan.

Imajući stoga u vidu duljinu trajanja ovršnog postupka, kao i okolnost da je postupak i dalje u tijeku pred drugostupanjnskim sudom, Ustavni sud ocjenjuje da je podnositelju povrijeđeno pravo da sud u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, a koje je zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

Izreka odluke i nalog predsjedniku nadležnog suda

12. Utvrdivši da je ustavna tužba osnovana, u smislu članka 63. stavaka 1. i 2. Ustavnog zakona donesena je odluka kao u točkama I. i II. izreke.

Na temelju članka 31. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona određuje se da je predsjednica drugostupanjnskog suda dužna dostaviti Ustavnom sudu pisanu obavijest o datumima donošenja i otpreme odluke u roku od osam (8) dana od dana njezine otpreme, a najkasnije osam (8) dana od isteka roka određenog u točki II. izreke ove odluke.

13. Sukladno članku 63. stavku 3. Ustavnog zakona donesena je odluka kao u točkama III. i IV. izreke.

Ustavni sud utvrđuje visinu naknade zbog povrede ustavnog prava na suđenje u razumnom roku uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog predmeta, uz istodobno uvažavanje ukupnih gospodarskih i socijalnih prilika u Republici Hrvatskoj.

14. Odluka o objavi temelji se na članku 29. Ustavnog zakona (točka V. izreke).

Broj: U-III-A-7064/2022
Zagreb, 29. svibnja 2024.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednica Vijeća
Ingrid Antičević Marinović, v. r.

1742

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Mario Jelušić, Josip Leko i Rajko Mlinarić, članovi Vijeća, odlučujući o ustavnoj tužbi koju je podnio Luka Velić iz Knina, kojeg zastupa Maja Vidović, odvjetnica u Zagrebu, na sjednici održanoj 20. lipnja 2024. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Županijski sud u Velikoj Gorici dužan je donijeti odluku u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod brojem Gž-124/2024 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst) podnositelju ustavne tužbe Luki Veliću iz Knina, Maslenička 19, određuje se primjerena naknada zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.), u iznosu od 3.570,00 eura.

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Odbija se zahtjev podnositelja za naknadu troška ustavnosudskog postupka.

VI. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Luka Velić iz Knina (u daljnjem tekstu: podnositelj), kojeg u postupku pred Ustavnim sudom zastupa Maja Vidović, odvjetnica u Zagrebu, podnio je ustavnu tužbu smatrajući da mu je zbog dugotrajnosti postupka koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu (u daljnjem tekstu: Sud) pod brojem Pn-3380/2010 povrijeđeno ustavno pravo na suđenje u razumnom roku zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

1.1. Potražuje i trošak sastava ustavne tužbe.

2. Za potrebe ustavnosudskog postupka, na temelju članka 69. alineje 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), Ustavnom sudu dostavljen je spis broj: Pn-3380/2010.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

3. Parnični postupak pokrenut je 8. lipnja 2010. tužbom (tada mlt.) podnositelja radi naknade štete.

Odgovor na tužbu Sudu je dostavljen 23. lipnja 2010.

Podneskom od 15. srpnja 2010. osiguravatelj tuženika predložio je Sudu donošenje rješenja kojim mu se dopušta stupanje u parnicu u svojstvu umješaača na strani tuženika.

Ročište zakazano za 2. ožujka 2011. odgođeno je zbog odsustva uredno pozvanog tuženika.

Na ročištu održanom 16. lipnja 2011. proveden je dokaz saslušanjem zakonskih zastupnika podnositelja.

Podnescima zaprimljenim kod Suda 19. srpnja 2011., 9. rujna 2011. i 12. listopada 2011. podnositelj je predložio zakazivanje ročišta.

Na ročištu održanom 14. veljače 2012. Sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka te je određeno provođenje dokaza daljnjim saslušanjem predloženih svjedoka.

Dopisom od 14. veljače 2012. Sud je uputio zamolnicu Općinskom sudu u Šibeniku radi provedbe saslušanja predloženog svjedoka zamolbenim putem.

Podneskom zaprimljenim kod Suda 13. ožujka 2012. podnositelj je predložio da se izvrši dostava Općinskom sudu u Šibeniku.

Na ročištu održanom 23. travnja 2012. Sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka te je određeno provođenje dokaza vještačenju po vještacima neuroradiološke specijalizacije.

Dopisom zaprimljenim kod Suda 8. svibnja 2012. Općinski sud u Šibeniku izvijestio je Sud da na zakazano ročište nije pristupio uredno pozvan svjedok.

Zaključkom od 22. svibnja 2012. Sud je izvijestio Općinski sud u Šibeniku da odustaju od saslušanja svjedoka zamolbenim putem.

Rješenjem Suda od 29. lipnja 2012. vještak je pozvan preuzeti spis i izraditi nalaz i mišljenje.

Nalaz i mišljenje vještaka Sudu je dostavljeno 12. listopada 2012.

Podneskom od 8. studenoga 2012. podnositelj je Sudu predložio da tuženiku za potrebe vještačenja naloži dostavu cjelokupne dokumentacije (sve snimke CT nalaza koje posjeduje).

Rješenjem od 8. siječnja 2013. Sud je tuženiku naložio dostavu potrebne dokumentacije.

Ročište zakazano za 20. svibnja 2013. odgođeno je zbog spriječenosti vještaka te je novo zakazano za 20. lipnja 2013.

Ročište zakazano za 20. lipnja 2013. odgođeno je zbog spriječenosti (drugog) vještaka te je novo zakazano za 19. rujna 2013.

Na ročištu održanom 19. rujna 2013. saslušani su vještaci.

Rješenjem Suda od 25. studenoga 2013. vještaci su pozvani na dopunu nalaza i mišljenja s obzirom na iznesene prigovore podnositelja.

Dopuna nalaza i mišljenja Sudu je dostavljena 11. ožujka 2014.

Rješenjem od 9. listopada 2014. Sud je naložio tuženiku da dostavi slikovni materijal u sklopu operacija učinjenih prije 2007. godine.

Zatraženu dokumentaciju tuženik je Sudu dostavio podneskom od 9. veljače 2016.

Rješenjem od 7. srpnja 2016. Sud je požurio vještake na izradu dopune nalaza i mišljenja.

Dopuna (očitanje) vještaka Sudu je dostavljena 19. listopada 2016. na koju se podnositelj očitovao podneskom zaprimljenim kod Suda 30. studenoga 2016.

Podneskom od 30. studenoga 2017. umješac je predložio Sudu da zakaže ročište.

Rješenjem od 7. svibnja 2018. Sud je odredio provođenje dokaza kombiniranim oftalmološko-neurološkim vještačenjem te je dopisom od 4. srpnja 2018. spis dostavljen Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci na vještačenje.

Dopisom od 24. srpnja 2018. Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci izvijestio je Sud o stvarnim troškovima vještačenja te roku u kojem su u mogućnosti izraditi nalaz i mišljenje.

Rješenjem od 23. siječnja 2019. određena je ponovljena automatska dodjela predmeta novom sucu zbog spriječenosti do tada uređujućeg suca.

Rješenjem od 1. veljače 2019. Sud je odredio da će vještačenje umjesto Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci provesti drugi vještaci.

Rješenjem od 3. travnja 2019. Sud je požurio vještake na izradu nalaza i mišljenja.

Dopisom od 10. veljače 2019. vještak neuropsihijatar zatražio je od suda da ga »oslobodi« zadatka s obzirom na to da nije upoznat s postupkom mjerenja intrakranijskog tlaka.

Novu požurnicu Sud je vještaku – neuropsihijatru uputio rješenjem od 9. rujna 2019., na koju je požurnicu prozvani vještak odgovorio dopisom od 16. rujna 2019.

Nalaz i mišljenje vještaka oftalmologa Sudu je dostavljeno 11. prosinca 2019.

Rješenjem od 21. siječnja 2020. djelomično je stavljeno izvan snage rješenje Suda od 1. veljače 2019. te je (drugi) vještak – neurokirurg pozvan da sačini nalaz i mišljenje.

Rješenjima od 4. ožujka 2020. i 24. srpnja 2020. Sud je požurio vještaka na izradu nalaza i mišljenja.

Nalaz i mišljenje vještak je Sudu dostavio 22. rujna 2020.

Rješenjem Suda od 7. siječnja 2021. stranke su pozvane da se očituju na nalaz i mišljenje vještaka.

Ročište zakazano za 18. veljače 2021. odgođeno je zbog nedolaska uredno pozvanog vještaka.

Na ročištu održanom 12. svibnja 2021. sud je saslušao vještaka.

Na ročište zakazano za 12. rujna 2021. nije pristupio vještak te je utvrđeno da se ne može za sigurnošću utvrditi je li vještak poziv suda za ročište uredno zaprimio. Uređujući sudac više puta pokušao je telefonskim putem kontaktirati bolnicu vještaka no svaki put bez uspjeha, zbog čega je određeno da će se službenim putem od bolnice vještaka zatražiti podatke o vještaku.

Bolnica vještaka Sudu je 1. listopada 2021. dostavila zatražene podatke.

Podneskom od 14. prosinca 2021. podnositelj je predložio zakazivanje ročišta.

Dana 31. siječnja 2022. podnositelj je podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku koji je uvažan kao osnovan rješenjem Ureda predsjednika Suda broj: Su Gzp I-25/2022-4 od 14. veljače 2022. te je uređujućem sucu naloženo da u roku od dvanaest (12) mjeseci riješi predmet, dok je odbačen zahtjev podnositelja za isplatu primjerene naknade. Navedeno rješenje potvrđeno je rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj: Su-Gžzp I-8/2022-2 od 4. travnja 2022.

Na ročištu održanom 4. travnja 2022. Sud je zbog ignoriranja poziva za ročište vještaku Marku Radošu odredio novčanu kaznu u visini od 8.000,00 kn s upozorenjem da će se ista odrediti u duplom iznosu ukoliko ne pristupi na iduće zakazano ročište, te da će se o neurednom obavljanju dužnosti obavijestiti za to nadležno tijelo.

Iduće ročište održano je 13. srpnja 2022. na koje opet nije pristupio pozvani vještak. Sud je vještaku odredio novu novčanu kaznu, a podnositelj je predložio provođenje vještačenja po drugom vještaku.

Rješenjem od 5. rujna 2022. stavljeno je izvan snage rješenje Suda o postavljanju vještaka Radoša te je određen drugi vještak kojemu je naložena izrada nalaza i mišljenja.

Podneskom od 7. rujna 2022. podnositelj se usprotivio imenovanju novog vještaka s obzirom na to da isti nije neuroradiolog već radiolog-pulmolog.

Rješenjem od 29. rujna 2022. Sud je odgodio ročište s obzirom na to da novoimenovani vještak nije izradio nalaz i mišljenje.

Dopisima Suda od 16. studenoga 2022. i 18. siječnja 2023. vještak je pozvan da razgleda spis i očituje se može li izraditi nalaz i mišljenje.

Rješenjem od 13. ožujka 2023. Sud je stavio izvan snage rješenje o imenovanju novog vještaka te je određeno da će se spis dostaviti Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu radi procjene troška vještačenja.

Dopisom zaprimljenim kod Suda 5. travnja 2023. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu izvijestio je Sud da nije u mogućnosti provesti zatraženo vještačenje.

Rješenjem od 19. travnja 2023. Sud je stavio izvan snage rješenje od 13. ožujka 2023. te je odredio drugog vještaka kojeg je ujedno pozvao da preuzme spis.

Podneskom od 26. travnja 2023. podnositelj je zatražio da se odredi drugi vještak s obzirom na to da vještak imenovan rješenjem Suda od 19. travnja 2023. nije neuroradiolog.

Podneskom od 26. lipnja 2023. podnositelj se očitovao na zaprimljeni nalaz i mišljenje vještaka.

Na ročištu održanom 12. listopada 2023. saslušan je vještak te je glavna rasprava zaključena.

Rješenjem od 13. listopada 2023. odgođeno je zakazano ročište za objavu presude te je novo zakazano za 27. studenoga 2023.

Presudom broj: Pn-3380/10 od 27. studenoga 2023. odbijen je tužbeni zahtjev kao neosnovan te zahtjev tuženika i umješaca za naknadu troškova parničnog postupka.

Protiv presude Suda podnositelj je 27. studenoga 2023. izjavio žalbu.

U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi podnositelja predmet se vodio na Županijskom sudu u Velikoj Gorici radi odlučivanja o žalbi podnositelja.

III. MJERODAVNO PRAVO

4. U glavi VI. (članci 63. – 70.) Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18. i 21/22.; u daljnjem tekstu: ZoSud/13), pod nazivom »Zaštita prava na suđenje u razumnom roku«, propisan je model zaštite prava na suđenje u razumnom roku.

4.1. Pravna sredstva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku izmijenjena su Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 36/24.).

IV. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE

5. Sukladno stajalištu Ustavnog suda iz rješenja broj: U-III-A-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.), jedna od pretpostavki za dopuštenost ustavne tužbe podnesene na temelju članka 63. Ustavnog zakona zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku jest ta da su podnositelji prethodno koristili dopušteno pravno sredstvo protiv nerazumne duljine postupka.

6. U konkretnom slučaju podnositelj je koristio pravno sredstvo koje mu je bilo na raspolaganju na temelju ZoSud-a/13 (vidi točku 3. obrazloženja ove odluke). Njegov zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku uvažen je rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj: Su-Gzp I-25/2022-4 od 14. veljače 2022. te potvrđen rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj: Su-Gžzp I-8/2022 od 4. travnja 2022. (v. točku 3. obrazloženja ove odluke).

7. Budući da je podnositelj prije podnošenja ustavne tužbe koristio dopušteno pravno sredstvo u svrhu ubrzanja sudskog postupka, Ustavni sud utvrđuje da je ustavna tužba u konkretnom slučaju dopuštena te će razmotriti njezinu osnovanost.

V. OSNOVANOST USTAVNE TUŽBE

8. Ustavni sud ponavlja da se razumnost duljine postupka uvijek mora procjenjivati u svjetlu okolnosti konkretnog slučaja prema sljedećim kriterijima: složenost predmeta, ponašanje podnositelja i mjerodavnih tijela, te važnost predmeta postupka za podnositelja.

U konkretnom slučaju Ustavni sud razmatrao je postupanje nadležnih sudova i podnositelja od dana kada je podnositelj pokrenuo parnični postupak (8. lipnja 2010.) pa do dana donošenja ove ustavnosudske odluke (20. lipnja 2024.), s obzirom na to da parnični postupak još nije okončan.

1) Duljina sudskog postupka

9. U trenutku odlučivanja o ovoj ustavnoj tužbi postupak se u povodu žalbe izjavljene protiv prvostupajnske presude vodio kod Županijskog suda u Velikoj Gorici (v. točku 3. obrazloženja ove odluke). Ustavni sud utvrđuje da je postupak u konkretnom slučaju od njegova pokretanja (8. lipnja 2010.) do 20. lipnja 2024., kada je odlučeno o ustavnoj tužbi podnositelja, trajao ukupno četrnaest (14) godina i trinaest (13) dana.

2) Složenost sudskog predmeta

10. U konkretnom slučaju riječ je o relativno složenom predmetu.

3) Postupanje nadležnih sudova

11. Ustavni sud utvrđuje da se postupak čitavo razmatrano razdoblje vodio pred sudom prvog stupnja u kojem je provedeno više ročišta za glavnu raspravu, saslušani su zakonski zastupnici tada mlt. podnositelja i više svjedoka, te je provedeno više medicinskih vještačenja.

4) Ponašanje podnositelja ustavne tužbe

12. Ustavni sud utvrđuje da podnositelj u razmatranom razdoblju nije pridonio duljini trajanja postupka.

VI. OCJENA USTAVNOG SUDA

13. U konkretnom slučaju riječ je o postupku koji se pred sudom prvog stupnja vodio četrnaest (14) godina i koji još uvijek okončan budući da Županijski sud u Velikoj Gorici nije odlučio o žalbi podnositelja. Imajući u vidu ukupno trajanje postupka, više

razdoblja neaktivnosti Suda (v. točku 3. obrazloženja ove odluke), važnost koju ovaj postupak ima za podnositelja, kao i činjenicu da postupak još uvijek nije okončan, Ustavni sud ocjenjuje da je povrijeđeno pravo podnositelja da sud u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, koje je pravo zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava.

*Izreka odluke i nalog
predsjedniku nadležnog suda*

14. Utvrdivši da je ustavna tužba osnovana, u smislu članka 63. stavaka 1. i 2. Ustavnog zakona donesena je odluka kao u točkama I. i II. izreke.

Na temelju članka 31. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona određuje se da je predsjednik Županijskog suda u Velikoj Gorici dužan dostaviti Ustavnom sudu pisanu obavijest o datumima donošenja i otpreme odluke u roku od osam (8) dana od dana njezine otpreme, a najkasnije osam (8) dana od isteka roka određenog u točki II. izreke ove odluke.

15. Sukladno članku 63. stavku 3. Ustavnog zakona donesena je odluka kao u točkama III. i IV. izreke.

Ustavni sud utvrđuje visinu naknade zbog povrede ustavnog prava na suđenje u razumnom roku uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog predmeta, uz istodobno uvažavanje ukupnih gospodarskih i socijalnih prilika u Republici Hrvatskoj.

16. U odnosu na zatraženi trošak sastavljanja ustavne tužbe, Ustavni sud ističe da u skladu s člankom 23. Ustavnog zakona svaki sudionik snosi svoje troškove, ako Ustavni sud ne odluči drukčije.

Ustavni sud nije utvrdio razloge za drukčije postupanje s obzirom na to da se u konkretnom slučaju ne radi o složenom predmetu jer podnositelj prigovara samo duljini postupka (točka V. izreke).

17. Odluka o objavi temelji se na članku 29. Ustavnog zakona (točka VI. izreke).

Broj: U-III-A-2579/2022
Zagreb, 20. lipnja 2024.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednica Vijeća
Ingrid Antičević Marinović, v. r.

**VISOKI UPRAVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

1743

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlović-Đurović, Radmile Bolanča Vuković, Jelene Rajić i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ane Matacin kao zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta povodom obavijesti mr. sc. I. Š. iz Z., na sjednici vijeća održanoj 15. srpnja 2024.

presudio je

Ukida se članak 4. Kriterija za određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troškova i troškova dostave informacije (»Narodne novine«, broj: 12/14., 15/14. i 141/22.).

Obrazloženje

1. Podnositelj se ovome Sudu obratio inicijativom za pokretanje postupka ocjene zakonitosti članka 4. Kriterija za određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troškova i troškova dostave informacije (»Narodne novine«, broj: 12/14. i 15/14. – dalje: Kriteriji).

2. Podnositelj u bitnome smatra da je članak 4. Kriterija kontradiktoran članku 3., članku 18. stavku 3. i članku 19. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (»Narodne novine«, broj: 25/13. i 15/14. – dalje: ZPPI) te članku 3. stavku 1. i članku 6. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/09. – dalje: ZUP). Ukazuje na normativni sadržaj osporavane odredbe, navodeći da ta pravna norma izravno zadire kako u ustavno pravo na pristup informacijama, tako i u odgovarajući zakonski režim stvoren odredbama više relevantnih zakona. Navodi da niti u jednom dijelu članka 19. ZPPI-a, na temelju kojeg su Kriteriji doneseni, nije propisano da je plaćanje naknade stvarnih troškova uvjet primitka informacija, odnosno uvjet pristupa informacijama, niti se takav zaključak može izvesti iz odredbe članka 19. stavka 2. ZPPI-a koja predviđa pravo tijela javne vlasti da od korisnika traži naknadu troškova pružanja i dostave informacija. Ističe da tijelo koje je ovlašteno donijeti provedbeni propis temeljem izričite zakonske norme ne smije u tom propisu regulirati one obveze i prava koji nisu sadržani u samom zakonu temeljem kojeg se donosi. Navodi da se u stavku 2. istog članka Kriterija postavlja specijalno pravilo, uz još restriktivnije uvjete konzumacije ustavnog prava, u slučaju kada iznos naknade troškova prelazi određenu visinu, pri čemu se u istom uređuje i pravna posljedica neplaćanja naknade troškova u određenom roku i to kao pravna presumpcija odustanka od zahtjeva, što također nije predviđeno u članku 19. ZPPI-a. Taj članak Kriterija smatra izravno suprotnim i članku 18. stavku 3. ZPPI-a, koji propisuje obligatorni minimalni sadržaj zahtjeva za pristup informacijama. Navodi da se o zahtjevu podnesenom sukladno navedenoj odredbi ZPPI-a, koji je potpun, mora odlučiti neovisno o materijalnim i troškovima dostave informacije, dok osporavana odredba Kriterija predviđa mogućnost da se o zahtjevu ne odluči sve dok korisnik unaprijed ne položi određeni novčani iznos koji prelazi 150,00 kn. Izražava shvaćanje da cjelokupna odredba stavka 2. članka 4. Kriterija, a posebno druga rečenica, predstavlja neovlašteno reguliranje i nedopušteno ograničavanje ustavnog prava na pristup informacijama, uzimajući prije svega u obzir cilj ZPPI-a, kako je statutaran u članku 3., koja odredba mora biti orijentir u tumačenju ne samo normi toga Zakona, već i odnosa između prezentnog podzakonskog akta prema tom Zakonu. Nadalje, smatra da sadržaj članka 4. Kriterija izravno vrijeđa i temeljne odredbe ZUP-a, koje prema članku 3. stavku 1., kao i svrha ZUP-a, važe u svakom pojedinom upravnom postupku, odnosno u konkretnom slučaju načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa iz članka 6. ZUP-a, koje ne predviđa mogućnost ograničavanja prava stranaka bez prethodne zakonske norme. Navodi također da članak 4. Kriterija uređuje postupak pristupa informacijama, koji je po svojoj pravnoj naravi upravni postupak, a da se prema članku 3. stavku 1. ZUP-a pojedina pitanja upravnog postupka mogu urediti drukčije samo zakonom, iz čega proizlazi da je svako podzakonsko reguliranje upravnog postupka protuzakonito, a u širem smislu i neustavno. Predlaže da Sud članak 4. osporvanih Kriterija ukine.

3. Donositelj osporavanih Kriterija u očitovanju na obavijest navodi da je inicijativa podnositelja neutemeljena. U bitnome navodi da zakonitost odredbe članka 4. Kriterija proizlazi iz članka 19. stavka 3. ZPPI-a, kojim je taj Zakon dao ovlast Povjereniku za informiranje da općenormativnim aktom odredi način naplate troš-

kova za pristup informacijama, te je spornom odredbom na jedini mogući način ostvaren ratio legis te odredbe. Ističe da ratio legis navedenog članka Zakona nije u ograničavanju niti drugom uvjetovanju pristupa informacijama, već u omogućavanju tijelu javne vlasti da što je moguće ekonomičnije i efikasnije naplati naknadu za pristup informacijama. Pojašnjava da bi bez odredbe članka 4. Kriterija tijela javne vlasti isključivo ovisila o volji korisnika prava da nadoknadi troškove omogućavanja pristupa traženoj informaciji, s obzirom da se njihova visina ne određuje nikakvim posebnim aktom koji bi predstavljao ovršnu ispravu, što bi izazvalo veliku pravnu nesigurnost. Smatra stoga da sporna odredba Kriterija nije kontradiktorna odredbi članka 19. stavka 3. i članka 18. stavka 3. ZPPI-a, niti članku 3. stavku 1. ZUP-a, jer se tom odredbom u dopuštenom opsegu ostvaruje delegirana ovlast Povjerenika za informiranje da odredi način naknade za pristup informacijama, te da ne može biti kontradiktorna niti članku 6. ZUP-a, budući da svrha naknade nije ograničavanje prava na pristup informacijama. Nadalje, razmatrajući metodom analogije odredbu članka 161. stavka 3. ZUP-a i članka 153. stavka 3. Zakona o parničnom postupku, ukazuje na potrebu postojanja odredbe članka 4. Kriterija radi osiguravanja efikasne naplate naknade za pristup informacijama. Navodi nadalje da odredba članka 10. stavka 1. Uredbe 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije implicira, odnosno barem logičkim tumačenjem iz nje proizlazi da bi se troškovi omogućavanja pristupa traženom dokumentu trebali unaprijed naplatiti. Ističe da je i komparativnom analizom zakona zemalja u kojima je uređeno pravo na pristup informacijama, utvrđeno da je opće prihvaćena odredba kojom se od korisnika tog prava traži da unaprijed položi troškove koji su nastali prilikom omogućavanja pristupa traženoj informaciji. S obzirom da odredba članka 4. Kriterija nije suprotna odredbama Zakona na koje se podnositelj poziva, smatra da ista ne predstavlja nezakonito i neustavno ograničavanje prava na pristup informacijama, pa predlaže da Sud ne prihvati podnositeljevu inicijativu za ocjenu zakonitosti.

4. Postupajući po obavijesti podnositelja, te sukladno stajalištu Ustavnog suda Republike Hrvatske iznesenom u odluci broj: U-III-2352/2019 od 26. listopada 2021., prema kojem osporavani Kriteriji Povjerenika za informiranje predstavljaju opći akt čija ocjena zakonitosti je u nadležnosti Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, ovaj Sud je osporavani akt razmotrio po službenoj dužnosti na temelju članka 158. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 34/24. – dalje: ZUS), koji se primjenjuje sukladno članku 169. stavku 1. istog Zakona.

5. Osporeni članak Kriterija za određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troškova i troškova dostave informacije (»Narodne novine«, broj: 12/14., 15/14. i 141/22.) propisuje:

Članak 4.

Tijelo javne vlasti dostavit će korisniku informaciju po primitku dokaza o izvršenoj uplati.

Tijelo javne vlasti zatražit će od korisnika da unaprijed položi na račun tijela javne vlasti očekivani iznos stvarnih materijalnih troškova odnosno troškova dostave u roku od 8 dana, ukoliko iznos prelazi 19,91 eura. U slučaju da korisnik prava na pristup informaciji u roku ne položi navedeni iznos, smatrat će se da je korisnik prava na pristup informaciji odustao od zahtjeva.

6. Predmetne Kriterije, kao i njegove izmjene, donio je Povjerenik za informiranje na temelju članka 19. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (»Narodne novine«, broj: 25/13., 85/15.

i 69/22.), te je isti mjerodavan za ocjenu zakonitosti osporavane odredbe Kriterija.

7. Člankom 3. ZPPI-a propisano je da je cilj tog Zakona omogućiti i osigurati ostvarivanje Ustavom Republike Hrvatske zajamčenog prava na pristup informacijama, kao i na ponovnu uporabu informacija fizičkim i pravnim osobama putem otvorenosti i javnosti djelovanja tijela javne vlasti.

8. Načini ostvarivanja prava na pristup informacijama koje su tijela javne vlasti obvezna omogućiti, propisani su u članku 17. stavku 1. ZPPI-a. Prema članku 18. stavku 1. istog Zakona korisnik ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem usmenog ili pisanog zahtjeva nadležnom tijelu, a stavkom 3. toga članka propisano je da pisani zahtjev sadrži: naziv i sjedište tijela javne vlasti kojem se zahtjev podnosi, podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije, ime i prezime i adresu fizičke osobe podnositelja zahtjeva, tvrtku, odnosno naziv pravne osobe i njezino sjedište.

9. Prema članku 19. stavku 2. ZPPI-a tijelo javne vlasti ima pravo tražiti od korisnika naknadu stvarnih materijalnih troškova koji nastanu pružanjem informacije, sukladno članku 17. ovog Zakona, kao i na naknadu troškova dostave tražene informacije. Na zahtjev korisnika tijelo javne vlasti dužno je dostaviti način izračuna naknade.

10. Člankom 19. stavkom 3. ZPPI-a propisano je da će kriterij za određivanje visine naknade i način naplate naknade iz stavka 2. ovog članka propisati Povjerenik.

11. Nije sporno da prema postojećem normativnom uređenju prava na pristup informacijama te postupka i načina ostvarivanja tog prava tijelo javne vlasti, koje je obveznik postupanja po ZPPI-u, ima pravo na naknadu stvarnih materijalnih troškova pružanja i dostave tražene informacije korisniku. Također nije sporno niti postojanje zakonskog ovlaštenja Povjerenika za informiranje za propisivanje kriterija za određivanje visine te naknade i načina naplate troškova nastalih pružanjem informacije.

12. Međutim, polazeći od sadržaja članka 4. Kriterija, ovaj Sud nalazi da je Povjerenik za informiranje, uređujući postupak naplate troškova i obveze korisnika informacije, te propisujući pri tome i posljedicu nepostupanja po toj odredbi, postupio protivno odredbama ZPPI-a, odnosno prekoračio ovlaštenje iz članka 19. stavka 3. toga Zakona.

13. Naime, iz osporavane odredbe Kriterija proizlazi da je dostavljanje informacije korisniku, odnosno rješavanje o njegovom zahtjevu za pristup informaciji uvjetovano izvršenom uplatom na ime naknade nastalih stvarnih troškova te prilaganjem dokaza o tome, odnosno polaganjem unaprijed očekivanog iznosa tih troškova na zahtjev tijela javne vlasti, uz presumpciju odustanka od zahtjeva, čime se, u biti, uređuje i sam postupak ostvarivanja prava na pristup informacijama.

14. Kako niti jedna odredba ZPPI-a ne uvjetuje pristup informaciji plaćanjem naknade troškova nastalih pružanjem informacije, proizlazi da je člankom 4. Kriterija propisan dodatni uvjet za ostvarivanje prava uređenog mjerodavnim Zakonom. Takvo normativno rješenje, prema ocjeni ovoga Suda, ujedno predstavlja dodatno ograničenje za ostvarivanje predmetnog prava, izvan razloga propisanih člankom 15. ZPPI-a. Efikasnost i osiguravanje naplate troškova ne predstavlja legitiman niti opravdan razlog za ograničavanje prava na pristup informacijama na način kako je to uređeno osporanim člankom Kriterija.

15. Sud smatra osnovanim navode podnositelja da se u konkretnom slučaju radi o nedopuštenom normativnom rješenju koje u biti propisuje uvjete za ostvarivanje prava zajamčenog člankom 38. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj: 56/90., 135/97., 8/98., 113/00., 28/01., 55/01., 76/10. i 5/14. – dalje: Ustav), a koje ustavno pravo se može ograničiti samo zakonom, a ne podzakonskim propisom ili općim aktom (članak 16. Ustava).

16. Budući da je osporavanom odredbom Kriterija obveza plaćanja stvarnih materijalnih troškova pružanja informacije propisana na način za koji nema uporišta u ZPPI-u, te je donositelj prekoračio ovlasti koje su mu dane člankom 19. stavkom 3. toga Zakona, Sud članak 4. Kriterija ocjenjuje nezakonitim. Pozivanje donositelja na odredbu članka 161. stavka 3. ZUP-a i članka 153. stavka 3. Zakona o parničnom postupku nije od utjecaja na ocjenu suglasnosti osporavane odredbe Kriterija sa zakonom na temelju kojeg su isti doneseni.

17. Stoga je na temelju članka 162. stavka 3. ZUS-a odlučeno kao u izreci.

Poslovni broj: Usoz-108/2021-10
Zagreb, 15. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v. r.

Glavna urednica: Zdenka Pogarčić

10000 Zagreb, Trg sv. Marka 2, telefon: (01) 4569-244

NAKLADNIK: Narodne novine d.d., 10020 Zagreb, Savski gaj XIII. 6

Predsjednik Uprave: Alen Gerek

Nakladnička djelatnost, 10020 Zagreb, Savski gaj XIII. 6

Direktor: Ostap Graljuk

Izvršna urednica: Gordana Mihelja – telefon: (01) 6652-855

TISAK I OTPREMA NOVINA: Narodne novine d.d., 10020 Zagreb,

Savski gaj XIII. 13, telefon: (01) 6502-759, telefon/telefaks: (01) 6502-887.

Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se u roku od 20 dana.

Poštarina plaćena u pošti 10000 Zagreb.

Novine izlaze jedanput tjedno i prema potrebi.

Internetsko izdanje – www.nn.hr

PRIMANJE OGLASA I PRETPLATA: Narodne novine d.d. – Nakladnička djelatnost, 10020 Zagreb, Savski gaj XIII. 6

Primanje oglasa: telefon: (01) 6652-870, telefaks: (01) 6652-871,
e-adresa: oglas@nn.hr. Cjenik objave oglasa dostupan je na www.nn.hr.

MALI OGLASNIK – oglasi za poništenje isprava: telefon: (01) 6652-888, telefaks: (01) 6652-897, e-adresa: oglas.gradjana@nn.hr.

Oglasi za Mali oglasnik plaćaju se osobno u maloprodajama Narodnih novina d.d. ili uplatom na žiroračun (upute dostupne na www.nn.hr).

Pretplata i prodaja novina: telefon: (01) 6652-869, telefaks: (01) 6652-897, e-adresa: e-pretplata@nn.hr. Pretplata za 2024. godinu iznosi 340,80 EUR, bez PDV-a, za inozemne pretplatnike iz Europe 781,00 EUR, bez PDV-a, a izvan Europe 973,00 USD, bez PDV-a. Pretplatnicima koji se preplate tijekom godine ne možemo osigurati primitak svih prethodno izašlih brojeva.

O promjeni adrese pretplatnik treba poslati obavijest u roku od 8 dana.

Žiroračun kod Privredne banke Zagreb: IBAN: HR3623400091500243194/ SWIFT: HPBZHR2X. Cijena ovog broja je 6,00 EUR.